

Sygn. akt V KK 363/19

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **R. P.**

skazanego z art. 270 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 października 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 października 2018 r. sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II K (...) R. P. został skazany za przypisane mu przestępstwa, za które wymierzono mu kary jednostkowe pozbawienia wolności, orzekając jednocześnie karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku kasację wywiedli obrońcy skazanego i formułując zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego wniesli o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Złożone wnioski uzasadnili wagą i trafnością podnoszonych zarzutów, wskazując w ich ocenie na oczywistą zasadność kasacji oraz stanem zdrowia skazanego i jego trudną sytuację rodzinną.

Postanowieniem z dnia 12 września 2019 r. Sąd Najwyższy odmówił wstrzymania wykonania orzeczenia.

W piśmie, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 22 maja 2020 r., obrońca skazanego – adwokat M. Z. ponowił wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Uzasadniając go powołał się na zaistnienie nowych nadzwyczajnych okoliczności w życiu skazanego, a także panującą sytuację pandemii związaną z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS- CoV-2 i wywołanej nim choroby COVID-19.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak już to zaznaczono orzekając poprzednio w kwestii wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., stosowanie tej instytucji ma co do zasady, charakter wyjątkowy. Przy podejmowaniu decyzji o wstrzymaniu wykonania orzeczenia istotnym są ranga zarzutów kasacyjnych oraz wysoki stopień ich uprawdopodobnienia przekonujące o zasadności kasacji. Podkreślenia wymaga również to, że zastosowanie tej instytucji powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Sytuacja taka w niniejszej sprawie nie zachodzi. Nie powtarzając argumentacji zawartej w uzasadnieniu postanowienia z dnia 12 września 2019 r., stwierdzić trzeba, że rozpoznawany wniosek nie niesie ze sobą informacji o wystąpieniu okoliczności dezaktualizujących wcześniejsze rozstrzygnięcie odmawiające wstrzymania wykonania orzeczenia i wskazujących na istotną zmianę sytuacji skazanego.

Sąd Najwyższy nie traci z pola widzenia problemów i zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, ale kwestia musi być oceniana w każdym przypadku indywidualnie i z uwzględnieniem aktualnych danych dotyczących sytuacji epidemiologicznej w kraju, która przecież ulega ciągłej zmianie.

Nic nie wskazuje na to, aby w sytuacji zdrowotnej i rodzinnej skazanego wystąpiły tego rodzaju okoliczności, które przemawiałyby za wstrzymaniem wykonania prawomocnego wyroku.

Trudno też w chwili obecnej, gdy znoszone są już obostrzenia związane z epidemią wirusa SARS-CoV-2, nadawać tej okoliczności takie znaczenie jak sugeruje się we wniosku.

Jeżeli w ocenie skazanego aktualny stan jego zdrowia, sytuacja osobista i rodzina stanowią przeszkodę w odbywaniu kary pozbawienia wolności, to odmowa wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie wyklucza – co oczywiste – ubiegania się o stosowanie przewidzianych w tego rodzaju wypadkach odpowiednich instytucji prawa karnego wykonawczego.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.